

бѣше сѫщиятъ високъ мѫжъ, който го бѣ погледналъ въ двора на каменния храмъ съ кроткитѣ очи на майка. Но сега той го не видѣ. Той вървѣше съ последни сили, като гледаше върха, дето стърчеха вече двата кръста.

Следѣ малко биде побитъ и трети кръстъ. На тритѣ кръста вързаха трима души и съ гвоздеи забиха рѫцетѣ и нозетѣ имъ. Двамата отъ странитѣ скоро умрѣха, но тоя въ срѣдата — високиятъ мѫжъ съ небесенъ погледъ — се мѫчи дѣлго. По едно време той поискава вода. Тогава всички почнаха да му се присмиватъ. Момчето чу и вика на мѫжа и подсмива на околнитѣ. И то дигна на глава кошницата съ портокалитѣ, стигна до войниците, които бѣха оградили кръстоветѣ, за да се не приближаватъ хора до тѣхъ, и рече: „Дайте на тоя човѣкъ! . . . Той е жаденъ. Моятъ господарь нѣма да ме бие.“ А войниците взеха кошницата, разграбиха портокалитѣ и пропждаха момчето.

Но човѣкътъ на кръста видѣ това и когато прогоненото дете се сви до единъ камъкъ и затвори лицето си въ шъпа, пълна съ сълзи, той го погледна. Детето, безъ да ще, дигна очи и видѣ погледа на разпънатия. Отъ кръста го гледаха очи — топли и кротки, добри и пълни съ милувка. Сетне дадоха на човѣка гѣба, натопена съ оцетъ, но той допрѣ устни до нея и не пи. Когато потъмнѣ небето и слънцето се изгуби, мѫжътъ на кръста бѣше издѣхналъ.

Хората се изплашиха. Всички побѣгнаха. Земята се разтърси. Войниците припуснаха коне надолу. Единъ буенъ конь въ своя бѣгъ стѣпка момчето, както бѣ приседнало на пжтя — тѣкмо се бѣ надигнало да си върви. Желѣзната подкова го удари по челото. Момчето падна. Коньтъ отмина низъ бѣрдото, къмъ града. А момчето усѣти силна болка въ главата. Но тѣкмо тогава една силна рѣка го хвана за рамото — и то стана. Обѣрна се: дѣржеше го мѫжътъ, който бѣ носилъ кръста. Мѫжката рѣка го крепѣше и подигаше. То видѣ земята подъ себе си. Колкото отиваше нагоре, по-свѣтло ставаше. Най-сетне тѣ се озоваха въ една свѣтла градина, пълна съ портокалови дѣрвета. Едриятъ плодове свѣтѣха като слънца.

А всрѣдъ градината, подъ едно голѣмо дѣрво, седѣше старецъ. Коситѣ му блестѣха като сребро. Очите